

ÎN C H E I E R E

6 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Autosprint”, reprezentată de avocatul Bogatu Dragoș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Florea Aliona împotriva lui Ceban Vasile și Societății cu Răspundere Limitată „Autosprint” cu privire la repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Bogatu Dragoș în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Autosprint” și menținută hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Central) din 30 mai 2017

c o n s t a t ă :

La 30 septembrie 2017 Florea Aliona a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ceban Vasile și SRL „Autosprint” cu privire la repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 18 iunie 2015 Florea Aliona a intenționat să-și spele automobilul de model „Hyundai Accent”, n/î XXXX ce-i aparținea cu drept de proprietate, la spălătoria auto SRL „Autosprint” situată în XXXX XXXX și în acest scop, a predat cheile angajatului spălătoriei Ceban Vasile, care s-a oferit să intre în boxa de spălat cu automobilul său, respectiv pentru al curăța, iar după finalizarea curățeniei salonului, urma să parcheze automobilul la parcare de lângă spălătoria menționată.

Astfel, reclamanta a menționat că după ce a transmis cheile lui Ceban Vasile, dânsa a plecat la serviciu, care se afla la aceeași adresă.

La rândul său, Ceban Vasile, fără acordul și fără permisiunea dânzei, a scos automobilul de pe teritoriul spălătoriei auto și s-a deplasat într-o direcție necunoscută.

Ulterior, Ceban Vasile a fost implicat într-un accident rutier și a deteriorat automobilul menționat.

Florea Aliona a relatat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 03070081 din 14 august 2015, Ceban Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 242 alin. (2) și art. 231 alin. (2) Cod contravențional, decizia fiind definitivă.

Conform raportului de examinare a mijloacelor de transport auto nr. 2147/09A din 17 septembrie 2015, valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului de model „Hyundai Accent”, n/î XXXX, constituie 111 408, 55 lei.

În rezultat, părțile au convenit că Ceban Vasile v-a achita prejudiciul cauzat până la 30 iulie 2015, fapt confirmat prin recipisa semnată de ultimul și acesta urma să achite 3 000 euro, însă se eschivează de la îndeplinirea obligațiilor asumate.

A indicat reclamanta că dat fiind faptul că, Ceban Vasile era angajat la SRL „Autosprint” care prestează servicii de spălare auto, iar dânsa a avut raport juridic cu societatea respectivă și cu persoana fizică Ceban Vasile, consideră că SRL „Autosprint” poartă răspundere deplină în ceea ce privește procedura de preluare a automobilului de la proprietar și întoarcerea lui înapoi după ce lucrările de curățare s-au finalizat. Faptul că, dânsa a transmis cheile lui Ceban Vasile, a fost condiționat de momentul în care Ceban Vasile s-a oferit de a introduce și a scoate automobilul în boxă și să ignore această procedură, ea nu a avut temei, cu atât mai mult că de fiecare dată când beneficia de serviciile spălătoriei respective, ordinea predării automobilului a fost identică.

Florea Aliona a precizat cu referire la faptul că Ceban Vasile nu avea permis de conducere, că nu a avut de unde să cunoască, or, angajații spălătoriei au obligația de a da automobilul în boxă și ulterior de a îl scoate afară, mai mult conducerea societății urmează să se preocupe de clienții săi.

În acest sens, în privința Alionei Florea a fost intentată procedură contravențională pe motivul predării cheilor de la automobil, unei persoane ce nu deține permis de conducere, însă, procesul-verbal a fost anulat prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 2 octombrie 2015.

Astfel, reclamanta susținut că pentru prejudiciile cauzate se face vinovat atât Ceban Vasile ca salariat, cât și angajatorul acestuia SRL „Autosprint”.

Reclamanta a specificat că Ceban Vasile nu a executat în termenii stabiliți obligațiunile asumate, iar dânsa a fost nevoită să înstrăineze automobilul deteriorat la suma de 500 euro, fapt confirmat prin procura anexată și recipisă eliberată de cumpărător.

Ca urmare, la moment, prejudiciul cauzat constituie 2 500 euro.

Florea Aliona solicită încasarea în mod solidar de la Ceban Vasile și SRL „Autosprint” a sumei de 2 500 euro cu titlu de prejudiciu material cauzat, a sumei de 5 200 lei pentru parcare specială, a sumei de 3 000 lei pentru serviciile de asistență juridică și 500 lei cu titlu de taxă de stat achitată. Totodată a solicitat și încasarea de la Ceban Vasile a sumei de 5 000 cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 30 mai 2016, a fost admisă parțial acțiunea. S-a încasat în mod solidar de la SRL „Autosprint” și Ceban Vasile în beneficiul Alionei Florea suma de 2 500 euro cu titlu de prejudiciu material cauzat, pentru parcare specială suma de 5 200 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime totală de 2 818 lei (1 000 lei cu titlu de asistență juridică și 1 818 lei cu titlu de taxă de stat), iar în total suma de 2 500 euro și 8 018 lei. S-a încasat de la Ceban Vasile în beneficiul Alionei Florea suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. (f.d.77)

La 31 mai 2017 SRL „Autosprint” a declarat apel nemotivat, iar la 28 iunie 2017 a depus cerere de apel motivată, solicitând admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, în partea admiterii pretențiilor față de entitatea juridică și încasarea prejudiciului material, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii înaintată față de SRL „Autosprint”.

Prin decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către avocatul Bogatu Dragoș în interesele SRL „Autosprint” și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 30 mai 2016.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 117 alin. (1), 118 alin. (1), 121, 123 alin. (6) CPC, art. 8 alin. (1), 14 alin. (1), (2), 14, 1398 alin. (1), 1414 alin. (1), (2), 1416 și 1422 alin. (1), (2) ale Codului civil.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că soluția primei instanțe este întemeiată, deoarece a fost determinat corect raportul juridic litigios dedus judecății, și anume, ce se referă la răspunderea delictuală.

A menționat Curtea de Apel Chișinău că, prejudiciul material solicitat în prezenta acțiune a fost cauzat Alionei Florea, prin contravenția prevăzută de art.242 alin.(2) Cod contravențional, fapt pentru care persoana vinovată a fost sancționată, aceasta deoarece s-a constatat în cadrul procesului-contravențional conform legii, iar decizia privind aplicarea sancțiunii contravenționale la moment fiind în vigoare.

La caz, instanța de apel a notat că repararea prejudiciului cauzat urmează a fi analizată prin aplicarea regulilor răspunderii delictuale, care presupune întrunirea componentei delictului civil și anume, fapta ilicită, prejudiciul, legătura causală dintre prejudiciu și fapta ilicită și vinovăția persoanei care a comis fapta.

În acest sens, s-a reținut că, fapta ilicită este confirmată prin actele dosarului contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia privind aplicarea sancțiunii contravenționale, care până la moment sunt în vigoare și produc efecte juridice.

Prejudiciul cauzat, legătura causală dintre prejudiciu, fapta ilicită și vinovăția persoanei care a comis fapta, constituie semne calificative ale componentei de contravenție, și respectiv, aceasta de asemenea se confirmă prin actele dosarului contravențional, iar mărimea prejudiciului cauzat se confirmă prin raportul de examinare a mijloacelor de transport auto nr.2147/09A din 17 septembrie 2015, potrivit căruia valoarea prejudiciului cauzat proprietarului

autovehiculului de model „Hyundai Accent” cu n/î XXXX, constituie 111 408,55 lei.

Iar ca urmare, instanța de apel a remarcat că, temeiurile angajării răspunderii delictuale se atestă ca fiind întrunite în speță.

Mai mult, instanța de apel a subliniat că Ceban Vasile a fost angajat la SRL „Autosprint”, în baza contractului individual de muncă, fapt invocat de către Florea Aliona și necontestat de către SRL „Autosprint”, care prin prisma prevederilor art.123 alin.(6) CPC, este degrevat de probațiune.

Tot aici, s-a notat că, Florea Aliona a transmis automobilul lui Ceban Vasile, salariatului spălătoriei auto SRL „Autosprint”, care se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, pentru a fi spălat pe teritoriul spălătoriei, respectiv, raportul juridic de prestare a serviciilor de spălare a automobilului a apărut între Aliona Florea și SRL „Autosprint”, ultimului revenindu-i obligația de coordonare a acțiunilor angajatorului, inclusiv de ieșire de la locul de muncă.

Totodată, în cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul că Ceban Vasile a luat automobilul, l-a scos de pe teritoriul spălătoriei în timpul orelor de serviciu, fără acordul proprietarului și l-a deteriorat.

Finalmente, Colegiul a conchis că, SRL „Autosprint” și Ceban Vasile urmează să răspundă solidar pentru prejudiciul cauzat Alionei Florea, or, automobilul a fost transmis în temei legal spălătoriei, care avea în obligație paza automobilului până la returnarea acestuia proprietarului, iar Ceban Vasile, în calitate de salariat al spălătoriei și în timpul orelor de serviciu, a scos automobilul de pe teritoriul spălătoriei, în momentul în care automobilul se afla în posesia temporară a spălătoriei, fapt pentru care se întrunesc temeiurile angajării răspunderii solidare.

Pe cale de consecință, a fost respins ca neîntemeiat argumentul apelantului precum că, SRL „Autosprint” nu a îndemnat pe Ceban Vasile la scoaterea automobilului de pe teritoriul spălătoriei și ulterior deteriorarea lui, nu a profitat de pe urma acestei fapte, iar drept urmare, în mod neîntemeiat au fost înaintate pretenții către SRL „Autosprint”, aceasta deoarece răspunderea solidară se angajează nu doar în cazul provocării, susținerii sau beneficiii de pe urma faptei comise. La caz, prejudiciul a fost cauzat prin deteriorarea automobilului implicat în accidentul rutier, respectiv, de rând cu autorul prejudiciului, răspunde și persoana care a avut în posesie și urma să asigure paza automobilului, și anume, SRL „Autosprint”, în lipsa unor interdicții de predare a cheilor către angajații spălătoriei.

De asemenea nu a fost reținut argumentul apelantului potrivit căruia, Florea Aliona a transmis pe proprie răspundere și risc propriu lui Ceban Vasile cheile automobilului, pentru ca ultimul să transporte automobilul la locul de serviciu a proprietarului automobilului, aceasta deoarece automobilul a fost transmis pentru a fi spălat SRL „Autosprint” pe teritoriul spălătoriei, cheile fiind transmise salariatului spălătoriei, iar înțelegerea dintre părți potrivit căreia Ceban Vasile urma să-i transporte automobilul la locul de muncă a Alionei Florea, nu a fost probată în cadrul examinării cauzei, aceasta având un caracter pur declarativ.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului moral, instanța de apel a punctat că prejudicierea persoanei prin fapta ilicită, a fost constatată în mod cert în cadrul examinării cauzei, astfel că pretenția Alionei Florea privind repararea pagubei morale este întemeiată și urmează a fi admisă, or, cauzarea suferințelor morale se confirmă prin specificul faptei ilicite comise și urmările prejudiciabile ale acesteia, de natură a cauza persoanei suferințe fizice și psihice, iar suma de 5000 lei constituie o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

La 6 aprilie 2018 SRL „Autosprint”, reprezentată de avocatul Bogatu Dragoș a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii înaintată față de SRL „Autosprint”.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea (art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC.

A afirmat că potrivit documentelor constitutive ale întreprinderii, societatea prestează servicii de spălare auto, având ca genuri de activitate și repararea autovehiculelor, comerțul cu piese auto, spălarea automobilelor, curățarea chimică a salonului acestora, iar servicii de transport nu prestează, fapt pentru care Florea Aliona i-a încredințat lui Ceban Vasile cheliile de la automobil, din propria inițiativă și pe risc propriu.

Entitatea juridică a mai menționat că instanțele de judecată nu s-au pronunțat asupra circumstanțelor menționate.

Societatea a subliniat că în obligațiile lui Ceban Vasile nu sunt prevăzute și atribuții de transport, or, aceasta vine în contradicție cu genurile de activitate ale întreprinderii și nu poate fi stabilită legătura cauzală între prejudiciu și atribuțiile salariatului.

Recurenta a notat că conducerea automobilului de Ceban Vasile a avut loc printr-o înțelegere între două persoane fizice și înafara activității SRL „Autosprint”, iar cauzarea daunelor au avut loc în afara încăperilor și sediul agentului economic și fără știrea factorilor decizionali ai întreprinderii.

În rezultat, consideră că IGP a stabilit cu certitudine cercul persoanelor implicate și gradul de vinovăție a fiecăruia la producerea accidentului, astfel că Ceban Vasile se face vinovat de producerea accidentului rutier, iar Florea Aliona este culpabilă pentru predarea mijlocului de transport unei persoane ce nu deține permis de conducere.

Așadar, SRL „Autosprint” în nici un caz nu poate purta răspundere sau repara prejudiciul cauzat, deoarece nu a acționat în mod ilicit sau cu vinovăție, mai mult decât atât, lege prevede că o altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege, cazuri care în speța dată nici nu există.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, se atestă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 18 ianuarie 2018 la 6 februarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de ieșire nr. 1548 (f.d. 143).

Astfel, recursul declarat la 6 aprilie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Autosprint”, reprezentată de avocatul Bogatu Dragoș în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Autosprint”, reprezentată de avocatul Bogatu Dragoș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către

instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Autosprint”, reprezentată de avocatul Bogatu Dragoș.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Autosprint”, reprezentată de avocatul Bogatu Dragoș, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva